

даже въ самий Цариградъ прѣди да се извѣсти Наполеонъ за това. Но Наполеонъ вече билъ тръгналъ по онова врѣме къмъ Москва и Русситѣ като спечелиха Бессарабия чрезъ Букурещкий миръ, бърже се върнаха да защищаватъ отечеството си. Отъ онова врѣме Россия се простира до Дунавското устие; Българитѣ съ хиледи се прѣселяваха въ запустената Бесарабия, гдѣто въ 1812 г. се считали вече 38,000 души, най-много прѣсѣленци отъ България.

Възстанията на Сърбитѣ и Гръцитѣ причиниха голѣмо движение въ България но нѣмаха никакво друго слѣдствие, освѣнъ че множество хайдуци отидоха въ Сърбско и въ Гръция а въ Българскитѣ градове гдѣто гръцката етерия (завѣра) имаха много привърженици, когато избухвало нѣкакво въстание множество беззащитни и невинни хора биле избивани отъ побѣсенитѣ турци. Въпрочемъ въстание въ сѣща България по онова врѣме бѣше почти невъзможно, по причина на междуособнитѣ турски войни, на владѣнието на кърджалиетѣ и отъ руската война тѣзи земя била съвсѣмъ истощена, а тѣй сѣщо и твърдѣ уединена. Сърбитѣ имаха Австрия задъ себе си, многобройни граничарски офицери воюваха въ тѣхнитѣ рѣдове и сърбскитѣ воеводи отъ части се изучиха въ онѣзи доброволнически дружини които Австрия устрои когато по врѣмето на Иосифа вторий имаше война съ Турция. На Гръцитѣ спомагаше морето и тѣхнитѣ многобройни търговски ладии, снабдени съ топове и всѣкакво оружје за да се бранятъ противъ сѣвероафриканскитѣ диваци а най голѣма подпорка имаха